

Президент Бойд К. Пекер
Президент Кворуму Дванадцятьох Апостолів

Скеровані Святим Духом

Кожного з нас може направляти дух одкровення і дар Святого Духа.

Минуло 400 років з моменту публікації Біблії короля Джеймса, чому значно посприяв Вільям Тіндейл, якого я вважаю справжнім героєм.

Духовенство не хотіло, щоб Біблія публікувалася зрозумілою для всіх англійською. Вони цькували Тіндейла, ганяючи його з місця на місце. Він сказав їм: “Якщо Бог збереже моє життя, мене небагато років, і я зроблю так, що хлопець, який оре землю, знатиме Писання краще, ніж ви”¹.

Тіндейла зрадили і посадили в темну, холодну в'язницю Брюсселя, де він перебував більше року. Його одяг перетворився на лахміття. Він благав тих, хто захопив його в полон, дати йому його пальто і головний убір, а також свічку, кажучи: “Дійсно тяжко сидіти одному в темряві”². Йому відмовили. Зрештою його забрали з в'язниці і перед великим натовпом прив'язали до стовпа і спалили на вогнищі. Але робота і мученицька смерть Вільяма Тіндейла не були марними.

Оскільки дітей святих останніх днів з самого дитинства вчать Писанням, то вони певним чином

здійснюють пророцтво, зроблене Вільямом Тіндейлом чотири століття тому.

Сьогодні наші Писання—це Біблія, Книга Мормона: Ще одне свідчення про Ісуса Христа, Дорогоцінна Перлина та Учення і Завіти.

Через Книгу Мормона нас часто називають Мормонська Церква, ми на це не ображаємося, але ця назва не є правильною.

В Книзі Мормона написано, що Господь ще раз відвідав Нефійців, оскільки вони молилися Батьку в Його ім'я. І Господь сказав:

“Що б ви хотіли, аби Я дав вам?

І вони сказали Йому: Господи, ми б хотіли, аби Ти сказав нам ім'я, яким ми будемо називати цю церкву; бо є сперечання серед людей стосовно цього питання.

І Господь сказав... чому це люди мають ремствувати і сперечатися про це?

Хіба вони не читали писання, в яких сказано, що ви маєте взяти на себе ім'я Христа...? Бо цим іменем вас називатимуть в останній день...

Отже, що б ви не робили, робіть це в Моє ім'я; отже, ви назвете церкву Моїм іменем; і ви проситимете

Батька в Моє ім'я, аби Він благословив церкву заради Мене.

І як може вона бути Моєю церквою, якщо не буде називатися Моїм іменем? Бо якщо церква називається Мойсеевим іменем, тоді це Мойсеева церква; або якщо вона називається іменем людини, тоді це церква людини; але якщо вона називатиметься Моїм іменем, тоді це Моя церква, якщо буде так, що вони збудовані на Моїй євангелії”³.

Будучи слухняними одкровенню, ми називаємо себе Церква Ісуса Христа Святих Останніх Днів, а не Мормонська Церква. Одна річ, коли інші називають Церкву Мормонською або нас мормонами; і зовсім інша, коли ми самі себе так називаємо.

Перше Президентство проголосило:

“Використання її назви, яка була відкрита через одкровення,—Церква Ісуса Христа Святих Останніх Днів (УЗ 115:4) стає дедалі важливішим у виконанні нашого обов'язку проголошувати ім'я Спасителя по всьому світу. Тому ми просимо, щоб в посланнях на Церкву ми використовували, де це можливо, її повну назву...

Стосовно членів Церкви ми пропонуємо вживати назву “члени Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів”. У скороченому вигляді членів Церкви краще називати “святими останніх днів”⁴.

“[Ми, як святі останніх днів,] говоримо про Христа, ми втішаємося у Христі, ми проповідуємо Христа, ми пророкуємо про Христа, і ми записуємо наші пророцтва, щоб наші діти могли знати, до якого джерела їм звертатися за прощенням їхніх гріхів”⁵.

Світ може називати нас як забажає, але у наших розмовах завжди

пам'ятаймо, що ми належимо до Церкви *Ісуса Христа*.

Деякі заявляють, що ми не християни. Вони або зовсім не знають нас, або неправильно розуміють.

У Церкві кожен обряд виконується владою Ісуса Христа і в Його ім'я⁶. У нас та сама організація, яка була у первинній Церкві з апостолами і пророками⁷.

У давнину Господь покликав і висвятив Дванадцять апостолів. Його зрадили і розіп'яли. Після Свого Воскресіння Спаситель навчав Своїх учнів 40 днів і потім вознісся на небеса⁸.

Але чогось не вистачало. Через кілька днів Дванадцять зібралися у будинку і раптом "зчинився шум із неба, ніби буря раптова зірвалася, і переповнила весь той дім, ... І з'явилися їм язика поділені... огненні, та й на кожному з них по одному

осів. Усі ж вони сповнились Духом Святим"⁹. Тепер Його апостоли мали силу. Вони зрозуміли, що влада, дана Спасителем, і дар Святого Духа, були суттєво важливими для встановлення Його Церкви. Їм було заповідано христити і давати дар Святого Духа¹⁰.

З часом апостоли і священство, яке вони мали, зникли з лиця землі. Повноваження і силу провідництва треба було відновлювати. Віками люди з нетерпінням чекали на повернення влади і встановлення Церкви Господа.

У 1829 році священство було відновлене Джозефу Сміту та Оліверу Каудері Іваном Христителем і апостолами Петром, Яковом та Іваном. Тепер достойні члени Церкви чоловічої статі висвячуються у священство. Ця влада і супровідний дар Святого Духа, який

дається усім членам Церкви після хрищення, відрізняє нас від інших церков.

У одному з ранніх одкровенень дається настанова "щоб кожна людина могла говорити в ім'я Господа Бога, саме Спасителя світу"¹¹. Сьогодні роботу Церкви виконують звичайні чоловіки і жінки, яких покликали і підтримали, щоб вони головували, навчали і керували. Саме силою одкровення і даром Святого Духа, ті, кого покликано, спрямовуються до пізнання волі Господа. Інші можуть не сприймати такі речі як пророцтва, одкровення і дар Святого Духа, але якщо вони взагалі бажають нас розуміти, вони мають знати, що ми визнаємо їх.

Господь відкрив Джозефу Сміту закон здоров'я, Слово мудрості, задовго до того, як небезпека певних речовин стала відома світу. Усіх навчають уникати чаю, кави, алкогольних напоїв, тютюну і, звичайно, різних наркотиків і речовин, які викликають залежність, які завжди є доступними нашій молоді. Ті, хто дотримується цього одкровення, мають обіцяння, що вони "отримають здоров'я в череві та життєву силу в кістках;

І знайдуть мудрість і великі скарби знання, саме сховані скарби;

І бігтимуть—і не втомлюватимуться, і йтимуть—і не слабшатимуть"¹².

В іншому одкровенні Господні стандарти моралі повелівають, щоб священні сили, якими створюється життя, були захищені і застосовувалися лише між чоловіком і жінкою, які уклали шлюб¹³. Неправильне використання цієї сили порівнюється за своєю серйозністю лише з пролиттям невинної крові і зреченням Святого Духа¹⁴. Якщо хтось порушує закон, учення про покаяння

навчає, як стерти наслідки цього порушення.

Усі випробовуються. Комуś може здатися несправедливим, що у нього є певна спокуса, якої немає в інших, але це є метою смертного життя—бути випробуваними. І відповідь є однаковою для всіх: ми повинні і ми можемо протистояти будь-якій спокусі.

“Великий план щастя”¹⁵ зосереджується на сімейному житті. Чоловік є головою, а дружина серцем домівки. А шлюб є рівноправним партнерством. Чоловік, святий останніх днів, є відповідальним сімейним чоловіком, вірним евангеліє. Він є турботливим, відданим чоловіком і батьком. Він поважає жіночість. Дружина підтримує свого чоловіка. Обое батьків сприяють духовному зростанню своїх дітей.

Святих останніх днів навчають любити одне одного і щиро прощати образи.

Моє життя змінив святий патріарх. Він одружився на своїй коханій.

Вони щиро любили одне одного і незабаром чекали на свою першу дитину.

Того вечора, коли народжувалася дитина, виникли ускладнення. Єдиний лікар був десь у сільській місцевості, допомагаючи якомусь хворому. Після багатогодинних пологів, майбутня матір була у тяжкому стані. Нарешті знайшли лікаря. За критичних обставин він діяв швидко і скоро дитина народилася, а криза, як здавалося, минула. Але через кілька днів молода матір померла від тієї інфекції, з якою лікар боровся того вечора в іншій домівці.

Світ молодого чоловіка було зруйновано. Минали тижні, а його горе поглиблювалося. Він більше ні про що не думав і у відчаї починав думати про помсту. Сьогодні б його без сумніву заохочували подати в суд на лікаря, який неправильно поведився, ніби грошима можна чомусь зарадити.

Одного вечора до нього в двері постукали. Маленька дівчинка просто

сказала: “Тато хоче, щоб ви до нього зайшли. Він хоче з вами поговорити”.

“Татом” був президент колу. Порада мудрого провідника була проста: “Джоне, відпусти це. Що б ти не робив, це не поверне її. Все, що ти робиш, погіршить ситуацію. Джоне, відпусти це”.

Це було випробування мого друга. Як він міг відпустити це? Було вчинено страшенну несправедливість. Він боровся, щоб опанувати себе, і зрештою вирішив, що він має бути слухняним і слідувати пораді того мудрого президента колу. Він відпустить це.

Він сказав: “Вже коли я постарів, я зрозумів і зрештою зміг побачити бідного сільського лікаря—переобтяженого роботою, з мізерною платнею, який у виснаженні бігав від пацієнта до пацієнта, коли не вистачало ліків, не було лікарні, не було потрібних інструментів, який боровся за життя людей і у більшості випадків перемагав. Він прийшов у критичний момент, коли два життя були під загрозою і діяв без зволікання. Нарешті я зрозумів!” Він додав: “Я б зруйнував і своє життя, і життя інших”.

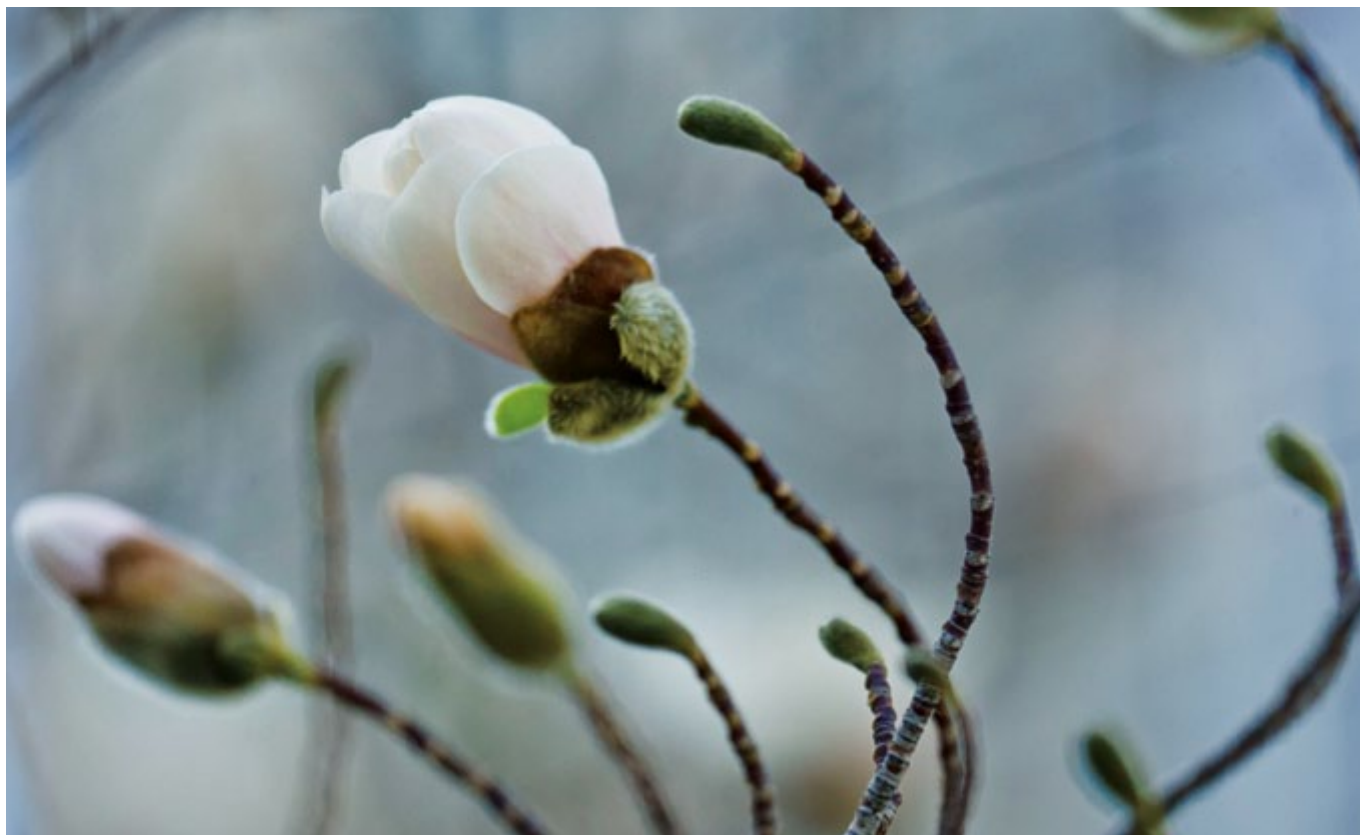
Багато разів він дякував Господові на колінах за мудрого провідника священства, який просто порадив: “Джоне, відпусти це”.

Навколо нас ми бачимо багатьох членів Церкви, яких обрали. Деякі ображаються на події з історії Церкви або на її провідників і страждають усе своє життя, нездатні пройти мимо помилок інших. Вони не відпускають це. Вони стають неактивними.

Таке ставлення можна порівняти з людиною, яку вдарили палицею. Ображена, вона бере палицю і б'є себе нею по голові усе своє життя. Яка дурниця! Як це сумно! Така помста шкодить лише собі. Якщо вас

Сан-Луїс, Бразилія

образили—пробачте, забудьте і відпустіть.

У Книзі Мормона є таке попередження: “І ось, якщо й є недоліки, то це помилки людей; тому не засуджуйте діяння Бога, щоб вас визнали незаплямованими біля судного престолу Христа”¹⁶.

Святий останніх днів—це звичайна людина. Ми тепер є у всьому світі, нас 14 мільйонів. І це лише початок. Нас навчають бути у світі, але не від світу¹⁷. Тому ми живемо звичайним життям у звичайних сім’ях серед загального населення.

Нас навчають не брехати, не красти і не шахраювати¹⁸. Ми не говоримо непристойності. Ми позитивні і щасливі та не боїмося життя.

Ми “бажає[мо] сумувати з тими, хто сумує..., і співчувати тим, хто потребує співчуття, і бути свідками Бога в усі часи, і в усьому, і в усіх місцях”¹⁹.

Якщо хтось шукає Церкву, яка дуже мало вимагає, то ця не така. Бути святим останніх днів нелегко, але в кінці кінців—це єдиний правильний шлях.

Незважаючи на протистояння чи “війни, чутки воєнні і землетруси в різних місцях”²⁰, жодна сила чи вплив не зможуть зупинити цю роботу. Кожного з нас може направляти дух одкровення і дар Святого Духа. “Перешкоджати Всемогутньому проливати знання з небес на голови святих останніх днів—усе одно, що людині спромогтися простерти свою кволю руку, щоб зупинити річку Міссурі, коли вона тече у своєму звичному руслі, або повернути її проти течії”²¹.

Якщо ви несете якийсь тягар, відпустіть його, забудьте. Багато пробачайте і трошки покайтеся, і до вас прийде Святий Дух і дасть таке підтвердження вашому свідченню, про яке ви і не здогадувалися, що воно існує. За вами наглядатимуть і піклуватимуться про вас і про ваше. Це запрошення прийти до Нього. Ця Церква, Церква Ісуса Христа Святих Останніх Днів, за Його словами є “єдин[ою] істинн[ою] й жив[ою] Церкв[ою] на лиці всієї землі”²², це те місце, де ми знаходимо “великий план

щастя”²³. Про це я свідчу в ім’я Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. In David Daniell, introduction to *Tyndale's New Testament* (1989), viii.
2. In Daniell, introduction to *Tyndale's New Testament*, ix.
3. 3 Нефій 27:2–5, 7–8.
4. Лист від Першого Президентства, 23 лют. 2001 р.
5. 2 Нефій 25:26.
6. Див. Мойсей 5:8; хрищення: див. 2 Нефій 31:12; 3 Нефій 11:27; 18:16; благословення для хворих: див. Учення і Завіти 42:44; надання дару Святого Духа: див. Мороній 2:2; висвячення у священство: див. Мороній 3:1–3; причастя: див. Мороній 4:1–3; чудеса: див. Учення і Завіти 84:66–69.
7. Див. Уложення віри 1:6.
8. Див. Дії 1:3–11.
9. Дії 2:2–4.
10. Див. Дії 2:38.
11. Учення і Завіти 1:20.
12. Учення і Завіти 89:18–20.
13. Див. “Сім’я: Проголошення світові”, *Лягона*, лист. 2010, с. 129.
14. Див. Алма 39:4–6.
15. Алма 42:8.
16. Вступ до Книги Мормона.
17. Див. Іван 17:14–19.
18. Див. Вихід 20:15–16.
19. Мосія 18:9.
20. Мормон 8:30.
21. Учення і Завіти 121:33.
22. Учення і Завіти 1:30.
23. Алма 42:8.